

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 413/2021
20.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Стефановић, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Лазаревцу КТ број 316/19 од 27.11.2019. године и Основног суда у Лазаревцу Кв. бр. 3/20 од 16.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Стефановић, изјављен против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Лазаревцу КТ број 316/19 од 27.11.2019. године и Основног суда у Лазаревцу Кв. бр. 3/20 од 16.03.2020. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Лазаревцу КТ број 316/19 од 27.11.2019. године, делимично је усвојен захтев за исплату трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Стефановић и одређена је исплата награде и нужних издатака у укупном износу од 110.700,00 динара, док је захтев за исплату трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа одбијен као неоснован.

Основни суд у Лазаревцу је решењем Кв. бр. 3/20 од 16.03.2020. године усвојио жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Марине Стефановић и преиначио решење Основног јавног тужиоца у Лазаревцу КТ број 316/19 од 27.11.2019. године, тако што је браниоцу окривљеног, адвокату Марини Стефановић, на већ досуђени износ од 110.700,00 динара досудио износ од 65.100,00 динара, па су браниоцу окривљеног досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 175.800,00 динара, а у преосталом делу првостепено решење је потврђено.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марина Стефановић, поднела је благовремено захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, решење Основног суда у

Лазаревцу Кв. бр. 3/20 од 16.03.2020. године укине и предмет врати Основном суду у Лазаревцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка учинио повреду из члана 441. став 4. ЗКП, на тај начин што је одбио као неоснован захтев окривљеног да му се адекватно накнаде трошкови кривичног поступка за процесну радњу предузету дана 20.06.2016. године, као и што није признао трошкове кривичног поступка по основу награде браниоца за заступање на три одложена рочишта.

Неоснована су браниочева указивања у поднетом захтеву за заштиту законитости да је одредба члана 441. став 4. ЗКП повређена на тај начин што је браниоцу на дан када је саслушано више сведока (20.06.2016. године) досуђено свега 24.000,00 динара иако је, по наводима браниоца изнетим у захтеву, суд требало да призна трошкове у износу од 24.000,00 динара увећане за 50 поена за сваки започети сат рачунајући од времена када је процесна радња била заказана. Наиме, из списка предмета произилази да бранилац у поднетом трошковнику од 20.11.2019. године није потраживао трошкове на начин како их опредељује касније у поднетој жалби и захтеву за заштиту законитости, већ је у поднетом трошковнику тражио на име одбране пружене пред јавним тужиоцем 20.06.2016. године, за саслушање сваког сведока у дану по 24.000,00 динара, о чему су у првостепеном решењу дати јасни разлози, те како је одржано једно, а не више рочишта, а саслушање више сведока у исти дан представља једну процесну радњу, то су оваква истицања у поднетом захтеву за заштиту законитости оцењена као неоснована.

По питању награде браниоца за заступање на одложеним рочиштима такође је, по налажењу овог суда, неоснован поднети захтев за заштиту законитости.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП, прописано је да окривљени без обзира на исход кривичног поступка сноси трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом.

Из списка предмета произилази да одлагање доказне радње саслушање оштећене, као и саслушање сведока пред Основним јавним тужиоцем у Лазаревцу заказано у дане 17.09.2015. године, 09.10.2015. године и 03.06.2016. године, је проузроковано недоласком уредно обавештеног окривљеног који о разлозима спречености да се одазове позиву за саслушање није обавестио орган поступка све до дана и часа заказаног саслушања, па су самим тим неосновани наводи захтева којима је тражено да се окривљеном досуде трошкови за наведене дане.

Дакле, побијаним решењима у делу у којем је одбијен захтев окривљеног за накнаду трошкова поступка по основу приступа његовог браниоца рочиштима за саслушање која су одложена, није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић